

האהבות המישתנות של תיקי דיין

תיקי דיין, לידעתכם, לא תמיד מתאהבת, ולא בכל אחד. כשהיא מתאהבת, אז לרוב זה בבני-הזוג שלה למישחק, ורק כשהם נחמדיים. וגם אז לא תמיד. הנה, למשל, היא הופיעה עם יוסי גרבר — ולא התאהבה בו. למה זה מצחיק? או, עם ישראל גוריון — וגם כן לא. כך שאתם רואים.

אז במי כן, בכל זאת, היא מתאהבת? למשל, בזמנו, עם הקולנוע שלה ב"להקת השריון", דורי בן-זאב. שנה וחצי רומן. או כרגע למשל, עם מוטי ברקן, שאיתו היא מופיעה בפרפרים הם חופשיים. אבל — "זה שאנחנו מתפשטים על הבמה, ואני מופיעה ב"תחתונים וחזייה ומוטי מופיע בתחתונים בלי חזייה — זה לא השפיע על ה"רומן".

מה שכנראה השפיע יותר, זו העובדה שתיקי הורידה עשרה קילו. במשך חודש שלם, כשהיא בילתה בשמחה ובששון בטנטורה, בקיץ, היא אכלה רק ענבים. את התוצאה יכול לראות כל מי שבא לפרפרים. וגם מוטי.

לאהבת חייה הנוכחית היא מתייחסת ביחסיות שלא היתה מביישת אפילו את ממצאי תורת היחסיות. "כל פעם שאני מתאהבת", הסבירה היא, "זו אצלי אהבת חי. אבל כל פעם אני מתבגרת, ואז אהבתי מישתנה".

מכות

ב"טיפאני"

אם מישהו מכם מחפש במיקרה את שרה ארי, הדוגמנית ואשתהעסקים התל-אביבית, שיגש לבית-חולים דונולו. היא נמצאת שם כבר ממוצאי-שבת בארבע בבוקר.

לא, היא לא במיטה. היא על-יד מיטה. על-יד המיטה של ברני הורדסון. הבלונדי הגבוה הזה, שאיתו היא יוצאת כבר חצי שנה.

מה שקרה, זה שברני — שהוא, אגב, נורחגי — ניסה לפעול מעל ומעבר לצד החובה. הוא אחד מבעלי דיסקוסק טיפאני (יש לו איזה עשרה אחוז בעסק). או במוצאי-שבת, כשהוא ראה שני אורחים מתקוטטים ביניהם, הוא חשב שזה מחובתו, כמארה מושלם, להפריד.

השניים, בהתלהבותם כי גדולה, לא שמו לב כי זה בעל-הבית בכבודו ובעצמו, ואחד מהם הכניס לו כוס לעין.

עד עכשיו, תפרו לו כבר 35 תפרים בעין. ועוד לא ידוע אם היא תישאר שלמה.

ועד שלא יהיה ידוע, שרה לא וזה משם.

דוגמנית ארי

הרומן האחרון של צ'ארלס קלור

כך מאוד, שהיא הבטיחה לו כבר להתיגרש. אבל ברגע האחרון לא בא לה, והיא נרתעה מהצעד הגורלי. אז הרומן מת. וזה מזכיר לי, שאני מוכרחה לחלק לו, לצ'ארלס, מחמאה: למרות שכל יפהפיות בריטניה הגדולה — ורק בריטניה הגדולה? — יכולות לעמוד לרשותו, הרי כל הכבוד לו: תמיד הוא מעדיף אותה ישראלית. וזה מה שמחזיק אותי עדיין בתקווה, ש"אולי עוד יבוא היום ונראה אותו בא אלינו בתור עולה חדש. אולי הארבעה מליון — אבל בוא יבוא.

בלב דואב ונפש צוהלה אני מבשרת ב"זאת על מותו של הרומן האחרון של אחד המאורות הגדולים בשמי הפיננסים של ישראל — ולא רק של ישראל — הלא הוא המולטי-מיליונר היהודי הבריטי צ'ארלס קלור.

למי שלא מכיר אותה — ואם אינכם מסתובבים, בדרך כלל, בחוגי המיליונרים, אז יש להניח שלא היכרתם אותה — היא נחשבת לאחת הנשים היפות בארץ, למרות שהיא נשואה ואם לילדים. בהתחלה, להס הרומן עד מאוד. עד כל

המזכירה איבדה

40 אלף ל"י

כל המיזמי וכל המיזמי מכירים אותה — בשוק הריסותיה. אחרי שהיא קיבלה מהביטוח 40 אלף ל"י בשביל התכשיטים שלה, שאבדו לה בלונדון, היא מנסה לשחזר את האבידה אצל היהלומן הידוע משה גולדמן, ולהחזיר זיר לעצמה את האור שאבד. וחבל שאבד.

בכלל הולך לה לאורה עם היהלומים שלה. בפורים האחרון למשל, באמצע נשף מסיכות משגע, היא הפסיקה את כל השימחה, הקפיאה את כל הנוכחים על מקומם, השתטחה על השטיח, ו"התחילה לחפש את אחד היהלומים שלה, שנפל פתאום. אבל — נפל חזק השוכב, והיא לא מצאה אותו. עד עכשיו היא אבלה עליו.

וזה היה די עגום, מפני שיחלום זה לא צחוק. אחרי הכל, היא לא מיליונרית רית שיכולה להרשות לעצמה לאבד יהלומים. היא בסך-הכל מזכירה, ובעלה בסך הכל פיזיוטרפיסט, והיא עובדת די קשה בשביל היהלומים שלה. די קשה, תאמינו לי.

בימים אלה עוסקת אורה בהרב, מזכירתו של המיליונר מוטקה מאיר, ואשת החברה המפורסמת, המכירה את

מזכירה בהרב

דיין וברקן ב"פרפרים הם חופשיים"